

Ferry Piekart

Graaf Witlaken

en de

Vlampier



zwijzen

TONEELLEZEN

Wie zijn wij?



Jan Geestig
=
Graaf Wiltlaken

Woonst in een spookhuis.
Verkleedt zich graag als
spook en noemt zich dan
graaf Wiltlaken.



Lizabon
Meisje met een miljoen.
Wil graag een spookhuis
kopen.

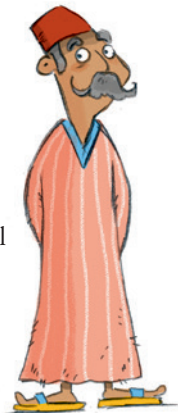
De vlampier

Lijkt op een vampier,
maar drinkt geen bloed.
Eet wel veel rode pepers.



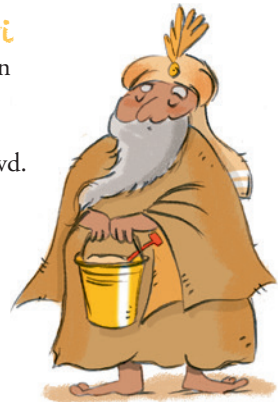
Bidibi

Koopman op een
rommelmarkt in
Zanbakistan.
Heeft een krokodil
als huisdier.



Zanzaki

Woonst in een
zandkasteel
dat hij zelf
heeft gebouwd.
Heeft altijd
een schepje
en emmertje
bij zich.





Astor

Heeft zeventien raketten.
Verkoopt reisjes naar
de maan.



Kiba

Nogal briljant persoon.
De uitvinder van de
Ik-Splitser.



Nikola

Bouwde lang geleden
een lift naar de maan.



Zwakke kat

Miauwts soms. Zegt
verder niet zo veel.

Rembert

Schilder van
fraaie schilderijen.
Gebruikt zeer
bijzondere verf.



Lees eerst even dit



Goedendag! Ik ben Jan Geestig. In dit boek staat een nogal ongewoon verhaal. Het is opgeschreven door een schrijver die héél lang naar mijn verhalen heeft moeten luisteren. Ik heb gemerkt dat dat superzwaar voor hem was. Daarom kun je dit boek beter samen met iemand anders lezen!

Er staan heel wat mensen en monsters in dit boek. Spreek aan het begin van elk hoofdstuk af wie welke rol voorleest. Als er meer dan twee rollen in het hoofdstuk voorkomen, staat aan het begin van het hoofdstuk wie die stemmen voorleest. De **blauwe inleidingen** en de *schuingedrukte stukjes* lees je om de beurt.

Bedenk leuke stemmetjes voor alle personen in het boek. Zodat ze allemaal een beetje anders klinken. Soms praten ze een beetje vreemd. Dat mag je best overdrijven! En als ze moeten lachen, lach dan ook ... En als iemand BOE! roept, doe dat dan ook hárd. Als je het zo voorleest, lijkt het wel een toneelstuk!

Nog een paar tips bij het voorlezen:

- Op een woord met stréépjes leg je de nadruk.
- Woorden in HOOFDLETTERS spreek je harder uit!
- Maar woorden die heel klein zijn ... die fluister je natuurlijk.
- Let ook goed op leestekens! Een zin met een vraagteken klinkt als een vraag, een zin met een uitroepteken klinkt als een uitroep.
- En als je drie puntjes achter elkaar ziet ... dan laat je een korte pauze vallen.

Er zijn nog een paar bijzonderheden die je even moet weten.

Een paar personen praten raar. Nikola kan geen g zeggen.

In plaats daarvan zegt ze een k. Dat klinkt dan zo: *Hoe kaat het met je koudvis?*

De vlampier zegt altijd *iek* in plaats van *ik*. Het is niemand gelukt hem dat af te leren.

En tot slot: de vlampier zingt soms ook een liedje.

De melodie mag je zelf verzinnen! Helemaal prima als je vals zingt ... de vlampier is er ook niet goed in!

Veel plezier!

Het spookhuis van graaf Witlaken

Jan Geestig



Graaf Witlaken



Lizabon



Jan Geestig woont in een spookhuis. De andere huizen in zijn straat zijn heel normaal. Maar in het huis van Jan spookt het. Nou ja ... dat beweert hij. Hij is stapelgek op geesten en griezels. Als je daar ook stapelgek op bent, kun je een kaartje bij hem kopen. Dan mag je binnen rondkijken. Jan verkleedt zich dan snel als spook. Zo laat hij je schrikken!

Maar nu niet, want het spookhuis is nog gesloten. Jan is zich aan het voorbereiden. Hij staat voor de spiegel. Let op: als jij Jan voorleest, dan leest de ander de graaf voor ... maar eigenlijk zijn Jan en de graaf dezelfde persoon! Als je de graaf bent, lees je ook Lizabon voor.

Jan

Welkom in mijn spookhuis! Het griezelen kan beginnen! Hm. Klinkt dat goed?

Dit moeten we misschien even uitleggen. Jan praat niet tegen zichzelf, maar tegen zijn zwakke kat. Hij wilde natuurlijk een

zwárte kat, maar die had de dierenwinkel niet. Gelukkig klinkt zwakke kat bijna hetzelfde.

Jan Wat vind je? Klink ik als een echte engerd?

De zwakke kat miauwt zo zwakjes dat je het nauwelijks kunt horen. Miauw!

Jan Dat dacht ik al. En dan nu ... Wacht even ...
Waar is dat vloerkleed ... Let op, poes ...
Ik doe het over mij heen ... En dan ben ik
opeens ...

Graaf Graaf Tapijt! BOE! Is dat niet eng?
HAHAHA! Ik ... ik ... Alle mattenkloppers
nog aan toe! Wat is zo'n vloerkleed zwaar.
Dit houd ik nooit lang vol. Ik doe dat kleed
toch maar weer af.

Jan Zo ... dit is beter! Let op, poesje van me.
Ik doe dit over me heen ... En dan ben ik
opeens ...

Graaf Graaf Gordijn! HA-HA-HAAH! Iedereen
is bang voor graaf Gordijn! Zeker als ik
ga lopen, met mijn armen vooruit! BOE!
Ik kom naar je toe! Ben je al bang, poes?
Ik ... ho! Neeee!

De graaf valt op de grond.

Graaf

Ik struikel over dat stomme gordijn!
Het is veel te lang.

Jan

Dit werkt ook niet. Dan doe ik maar weer
wat ik altijd doe. Beetje saai, maar het
werkt altijd. Let op ...

Graaf

Ja, daar ben ik weer! IK BEN GRAAF
WITLAKEN! HAAAAHA!



Opeens klinkt het geluid van een bel. Ding-dong!

Graaf

De bel van de kassa! BEZOEK! Het spookhuis kan open! Wie loopt hier straks te bibberen en te zweten? WOE-HA-HA!

Jan Geestig doet zijn laken weer af. Met een giechelich lachje sprint hij naar buiten. Voor zijn spookhuis staat een kassahokje. Daar staat Lizabon te wachten. Ze heeft een schrijfblok en een balpen in haar handen. Jan gaat snel in het kassahok zitten.

Jan

Hallo daar! Wil je een kaartje?

Lizabon

Ik wil graag even rondkijken.

Jan

Dat kan! Een toegangskaartje kost tien euro.

Lizabon

Ik wil alleen even kijken. Ik kom niet om te griezelen.

Jan

Ja, haha, dat zou ik ook zeggen! Ik zeg wel eens tegen de banketbakker: ik eet deze slagroomtaart niet op! Ik slik hem alleen maar in! Maar dan krijg ik die taart toch niet gratis.

Lizabon

U begrijpt het niet. Ik kom zakendoen.

Jan

Zakendoen?

Lizabon

Ziet u het niet aan mijn kleren? Ik ben een zakenvrouw.

Jan

Ga weg! Je bent nog niet eens tien!

Lizabon

Klopt. Maar ik heb ook een miljoen.

Jan Een MILJOEN?
Lizabon Een miljoen.
Jan Hoe kom je daaraan?
Lizabon Dat gaat u niks aan.
Jan Een miljoen. Daar kun je honderdduizend spookhuiskaartjes voor kopen.
Lizabon Maar dat wil ik dus niet. Ik wil alleen even binnen kijken.
Jan Je hebt een miljoen! En je wil niet eens een kaartje kopen!
Lizabon Ik wil het HELE SPOOKHUIS kopen.
Jan Pardon?
Lizabon Uw spookhuis. Dat wil ik kopen. Helemaal.
Jan Maar waarom dan?
Lizabon Ik heb ook al een pretpark met achtbanen. En een dierentuin met tijgers, leeuwen en olifanten. En een reuzenrad dat rond de wereld reist. Een spookhuis heb ik nog niet. Dus misschien wil ik deze wel hebben.
Jan Maar mijn spookhuis is helemaal niet te koop!
Lizabon Dat zullen we nog wel eens zien!

Lizabon loopt zonder kaartje voorbij de kassa. Jan rent er snel achteraan.

Jan HEE! Dat gaat zomaar niet!

Lizabon Ik ben geen bezoeker. Ik ben hier voor zaken! U weet toch wel hoe u zaken moet doen?

Jan Ik doe nooit zaken! Ik woon in het huis van graaf Witlaken!

Lizabon Dat rijmt! Heel geestig. En nu naar binnen!

Jan Ja ... maar ... pffff ... vooruit dan. Voor deze ene keer. Ga maar door de voordeur naar binnen. Ik neem de achterdeur.

Lizabon Dat schrijf ik meteen op. Personeel gaat achterom.

Jan Personeel? PERSONEEL? Ik ben de eigenaar!

Lizabon doet de voordeur open en stapt naar binnen. Jan rent snel naar de achterdeur.



Spookkamers van de graaf

Jan Geestig



Lizabon



Graaf Witlaken



Jan Geestig trekt in de keuken een wit laken over zich heen. Dan loopt hij naar de hal. Lizabon staat daar om zich heen te kijken. Af en toe krabbelt ze iets op haar schrijfblok. Jan springt op Lizabon af, met zijn armen in de lucht. Als je de graaf voorleest, dan lees je nu ook Jan.

Graaf

BOE!

Lizabon

U maakt mij niet bang hoor.

Graaf

Echt niet? BOE-OE-OEH!

Lizabon

U bent gewoon de kassaman. Maar nu onder een wit laken.

Graaf

Ik ben een spook! BOE! En ik heet graaf Witlaken!

Lizabon

Daar trap ik echt niet in. U bent geen spook, maar een mens. Ik zie het aan uw schoenen.

Graaf

HA! Ik ben een spook met schoe-oe-oe-nen!

Lizabon Onzin. Spoken lopen niet, spoken zweven.
Dus ze hebben ook geen bruine schoenen
aan.

Graaf Eh ... nou ja ... ik kan ze ook wel
uittrekken ...

Graaf Wiltaken trekt zijn schoenen uit.

Graaf Zo beter? Nu wordt het griezelen!
Volg mij maar door dit duistere huis!

Lizabon Ah! Eindelijk krijg ik wat te zien.

Graaf We gaan eerst naar de koeienkamer!

De graaf doet een deur open en Lizabon stapt als eerste naar binnen. Er ligt geen vloerbedekking, maar een grasveldje. Het plafond heeft een hemelsblauw kleurtje en op de muren staan eikenbomen geschilderd. Midden in de kamer staan drie zwart-witte koeien.

Lizabon Koeien?

Graaf Jazeker! KOEIEN!

Lizabon Maar dat is toch niet eng?

Graaf O nee? Ze roepen steeds BOE!

Lizabon Hm. Dat vind ik een beetje flauw. Ik moet
even nadenken of dat kan blijven. Ik maak
voor de zekerheid een aantekening.

Graaf Flauw? FLAUW??? Wacht maar tot er een
koe in je oor loeit! Je schrikt je rot!

Heb je ooit over een vlampier gehoord? Vast niet, want er bestaat er maar eentje. Hij zit gevangen in een schilderij. En dat hangt in het spookhuis van graaf Wiltaken. Een vlampier lijkt niet gevaarlijk. Hij eet alleen maar rode pepers. Maar wel zo veel dat de vlammen uit zijn oren slaan. Vooral als hij moet lachen. Maak daarom nooit een grapje in de buurt van de vlampier. Maar dan ook echt NOOIT! Graaf Wiltaken weet dat. Maar weten anderen dat ook ...?

Dit boek lees je samen met iemand anders. Hardop! De ene keer ben je graaf Wiltaken, de andere keer ben je de vlampier. Of iemand anders! Je mag er zelf stemmetjes bij verzinnen. En er rare geluiden bij maken. Soms kun je zelfs een stukje zingen!

met tekeningen van Richard Verschraagen



NUR 282

ISBN 978-90-487-5365 9



9 789048 753659

